

Sygn. akt VII K 716/13

1 Ds. 663/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 maja 2014r.

Sąd Rejonowy w Lubaniu VII Zamiejskowy Wydział Karny z siedzibą w L. w składzie:

Przewodniczący **SSR Justyna Krzysztofik - Skrzydłowska**

Protokolant Karolina Birulo

bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu w dniach 23.01.2014r., 26.03.2014r., 17.04.2014r. i 22.05.2014r.

sprawy **K. M.**

urodz. (...) w Z.

syna A. i M. zd. D.

oskarżonego o to, że:

I. w nocy 24 czerwca 2010 roku w L., po uprzednim wypchnięciu okna przedostał się do pomieszczeń socjalnych na piętrze budynku „Bar u Pani A”, a następnie wylamując drzwi wszedł do pomieszczeń barowych mieszczących się na parterze tego budynku, gdzie po wylamaniu metalowych drzwiczek sejfu zabrał z niego w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 1.000 zł oraz aparat fotograficzny marki S. (...) o wartości 350 zł, czym działał na szkodę A. K. (1), a następnie połamał obudowę stojącego tam automatu do gry o niskich wygranych o nazwie D. (...), z wnętrza którego zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w łącznej kwocie 2.998 zł, powodując przy tym całkowite zniszczenie powyższego urządzenia o wartości 16.000 zł, czym działał na szkodę (...) Serwis Sp. z o.o. z/s w W., przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze o sygn. III K 90/99 z dnia 17 grudnia 1999r. za przestępstwo z art. 280 § 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk na karę 5 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 17 października 2004 roku do 17 kwietnia 2009 roku w ramach wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze o sygn. akt III K 85/05 z dnia 22 grudnia 2005 roku

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk i art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

II. w dniu 18 września 2010 roku w L. po uprzednim wybiciu szyby w drzwiach wejściowych do kawiarenki internetowej (...) wszedł do jej wnętrza, skąd następnie zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 950 zł, czym działał na szkodę A. K. (2), przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, opisanych jak w zarzucie I

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

I. oskarżonego K. M. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku stanowiącego przestępstwo z art. 279 § 1 kk i art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. wymierza oskarżonemu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;

II. oskarżonego K. M. uniewinnia od popełnienia czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku i na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami procesu w tym zakresie obciąża Skarb Państwa;

III. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w zakresie skazania za czyn opisany w pkt I części wstępnej wyroku,

IV. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata T. I. kwotę 672,00 zł i dalsze 154,60 zł podatku VAT tytułem nieopłaconej obrony udzielonej z urzędu.

Sygn. akt VII K 716/13

UZASADNIENIE

SĄD REJONOWY USTALIŁ NASTĘPUJĄCY STAN FAKTYCZNY:

K. M. w dniu 17 kwietnia 2009r. opuścił zakład karny korzystając z warunkowego przedterminowego zwolnienia i zamieszkał w miejscowości M., a następnie w L. wraz z konkubiną i jej córką. Wymieniony był widywany w funkcjonujących na terenie L. lokalach : kawiarence internetowej (...) przy ul. (...) oraz lokalu „Bar u Pani A” przy ul. (...), gdzie grał na automatach do gier o niskich wygranych.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego K. M.-k. 53-54, 68,360v-361v, zeznania świadka A. K. (1)-k. 97-98, 130,364-365v., zeznania świadka A. K. (2) –k. 16-17, 38, 61, 362-363v. , zeznania świadka R. D. –k. 425v., zeznania świadka D. W. – k. 110-111, dane o karalności-k.467-471, zdjęcie-k. 423)

W dniu 23 czerwca 2010r. K. M. po raz kolejny przybył do lokalu „Bar u Pani A”, gdzie korzystając z uprzejmości znanej mu już wówczas osobiście właścicielki lokalu A. K. (1), udał się do toalety nie przeznaczonych dla konsumentów posadowionej na piętrze budynku. Tam w jednym z pomieszczeń socjalnych lekko wygiął w kierunku wnętrza budynku uchwyt zaczepu służącego do blokowania przy pomocy metalowej listwy z zapadkami uchylonego okna w ścianie budynku przylegającej do dobudowanego garażu, po to by następnie po zamknięciu lokalu przedostać się do wnętrza Baru.

(dowód: zeznania świadka A. K. (1)-k. 97-98, 130,364-365v., protokół oględzin-k. 102-104, dokumentacja fotograficzna –k. 166- 175)

Realizując swój zamiar w nocy 24 czerwca 2010r. K. M. przybył w okolice Baru, wszedł na dach przyległego garażu i po uprzednim wypchnięciu okna na piętrze budynku dostał się do jego wnętrza. Następnie wyłamał drzwi prowadzące do posadowionych na parterze: kuchni oraz sali przeznaczonej dla konsumentów. Przebywając w sali wyłamał drzwiczki do zamontowanej pod kontuarem metalowej skrzynki przeznaczonej do przechowywania utargu i zabrał z jej wnętrza gotówkę w kwocie 1.000 zł oraz z pomieszczenia kuchni zakupiony jako nowy aparat fotograficzny marki S. (...) wartości 350 zł - stanowiące własność A. K. (1).

W sali barowej ustawiony był automat do gier o niskich wygranych o nazwie D. (...) stanowiący własność (...) Serwis sp. z o.o. z siedzibą w W.. K. M. rozbijając szklane elementy automatu oraz wyginając i uszkadzając elementy jego obudowy, a także niszcząc podzespoły mechaniczne i elektroniczne włamał się do jego wnętrza. Dalej, dokonując zniszczenia elementów konstrukcyjnych i technologicznych automatu wymieniony dostał się do jego wewnętrznych przestrzeni przeznaczonych na przechowywanie bilonu wrzucanego do automatu oraz przeznaczonego na wypłaty wygranych . Stamtąd zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w bilonie w kwocie 2.998 zł na szkodę (...) Serwis sp. z o.o. z siedzibą w W.. Swoim działaniem K. M. uczynił niezdatnym do użytku automat wyrządzając wskazanej wyżej Spółce szkodę w wysokości 16.000 zł.

(dowód: zeznania świadka A. K. (1) –k. 96,97-98,130,364-365v., protokół oględzin-k. 102, protokoły przeszukania –k. 114, 118,135, 138, koperty ze śladami oględzin-k. 143-144, protokół pobrania materiału porównawczego-k. 151,opinia biegłego z zakresu biologii – k. 214-218,253, pismo (...) Serwis sp. z o.o. w W.-k. 189, dokumentacja fotograficzna -k. 166-175, częściowo zeznania świadka P. G. –k. 125-126, 365v-366, częściowo zeznania świadka R. M.-k. 127-128, 425,

zeznania świadka A. G.-k. 123-124, zeznania świadka M. K. -k. 121-122, 424v-425, częściowo zeznania świadka D. W. -k. 110-111, zeznania świadka D. H.-k. 184, 426v-427v, oświadczenie o włamaniu-k. 187)

K. M. ma obecnie 39 lat. Z zawodu kucharz przed zatrzymaniem pracował na terenie Republiki Czech oraz Niemiec. Jest bezdzietnym kawalerem.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego K. M.-k. 53, 360v., zeznania świadka P. G. -k. 125-126, 365v-366, zeznania świadka R. M. -k.127-128,425)

K. M. był w przeszłości wielokrotnie karany sądownie, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu, zaś przedmiotowego czynu dopuścił się w warunkach recydywy z art. 64 § 2 k.k. Mianowicie w okresie od dnia 17 października 2004r. do dnia 17 kwietnia 2009r. odbywał w ramach wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 22.12.2005r. sygn. akt III K 85/05 karę 5 lat pozbawienia wolności orzeczoną za przestępstwo z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 17.12.1999r. sygn. akt III K 90/99. Opuścił zakład karny jako warunkowo przedterminowo zwolniony z wyznaczonym okresem próby do dnia 16.04.2011r. W trakcie śledztwa w niniejszej sprawie w 2011r roku K. M. został osadzony w jednostce penitencjarnej na terenie Republiki Czech, gdzie odbywał karę za popełnione przestępstwo rozboju, a dalej został przekazany do kraju, gdzie aktualnie odbywa karę orzeczoną ostatnim wyrokiem skazującym sądu polskiego - Sądu Rejonowego w Szamotułach za przestępstwo z art. 59 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz karę w pozostałej części orzeczonej wyrokiem łącznym wobec odwołania warunkowego przedterminowego zwolnienia.

(dowód: dane o karalności-k. 74, 239-242, 268-271, 277-274, 469-472, odpisy wyroków-k. 180, 192)

Kierując akt oskarżenia w przedmiotowej sprawie, Prokurator postawił K. M. ponad zarzut dotyczący wyżej opisanego zdarzenia kwalifikowanego jako czyn z art. 279 § 1 k.k. i art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., zarzut kradzieży z włamaniem, jakie nastąpiło z 18 na 19 września 2010r. do kafejki internetowej (...) na szkodę jej właścicieli A. K. (2).

(dowód: zeznania świadka A. K. (2) -k. 3, 16-17, 38, 61, 362-363v., zeznania świadka M. S.-k. 426-426v, zeznania świadka Ł. M.-k. ekspertyza daktyloskopijna i ślady daktyloskopijne -k. 79-85, dokumentacja fotograficzna. 30-42, protokół oględzin-k. 9-10, notatka z przeprowadzonej interwencji -k. 2, zeznania świadka W. O.-k.458v-459, ustna opinia biegłego B. J.-k. 493v-494v)

Na etapie śledztwa K. M. nie przyznał się do popełnienia żadnego z zarzucanych mu czynów. Odnośnie daty 18 i 19 września 2010r. podniósł, że wówczas w ogóle nie przebywał na terenie L., bowiem odwiedzał wuja mieszkającego w P., z którym następnie w poniedziałek udał się do USC w Z. celem uzyskania aktu stanu cywilnego i który to akt stanu cywilnego przedłożył następnie do akt sprawy. W dalszej części odmówił składania wyjaśnień.

W toku rozprawy głównej oskarżony przyznał się do zniszczenia automatu umieszczonego w lokalu należącym do A. K. (1), nie przyznał się do zaboru gotówki z sejfów oraz aparatu fotograficznego i w powyższym zakresie odmówił składania dalszych wyjaśnień. Nie przyznał się do popełnienia drugiego z czynów tj. popełnionego na szkodę A. K. (2). Argumentował, że w tamtym okresie czasu przebywał u wuja R. D. w P.. Odnośnie ujawnionych na elementach wybitej szyby w drzwiach odcisków linii papilarnych podał, że pozostawił je przebywając w lokalu na kilka dni przed zajściem, kiedy to grał i najwidoczniej pozostawił ślady domykając drzwi wejściowe. Stwierdził również, że przez powstały wskutek wybitcia szyby otwór w drzwiach o wymiarach 30 cm na 30 cm przy posturze jaką posiadał w 2010r. nie byłby w stanie przejść do środka lokalu. W ostatnim słowie oświadczając, że żałuje swojego zachowania, wniósł o sprawiedliwy wyrok.

SĄD ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

Zgromadzony w toku postępowania sądowego materiał dowodowy wskazuje w sposób niezbity, że K. M. dopuścił się zarzucanego mu czynu, jaki zaistniał w nocy 24 czerwca 2010r. Sam oskarżony wskazał na swoją obecność na

miejscu zajścia, przyznał się do uszkodzenia automatu do gier i choć w powyższym zakresie dalszych wyjaśnień odmówił i zaprzeczył zaborowi mienia to pozostałe dowody podważają tak przyjętą linię obrony. Istotna dowodowo jest ekspertyza wobec ujawnienia na wewnętrznych elementach maszyny rozmazów krwawych oraz odcisków linii papilarnych właśnie oskarżonego M., której treść nie była w ogóle w toku procesu podważana i którą to uwzględnia oskarżony w swych wyjaśnieniach, skoro nie zaprzecza obecności i uszkodzeniu przedmiotowego automatu. Trudno zaakceptować jednak stanowisko, by oskarżony bez powodu przedostawał się do wnętrza lokalu tylko w celu dokonania zniszczenia maszyny.

W świetle zbornych i szczegółowych zeznań A. K. (1), która konsekwentnie przez cały tok postępowania wskazywała na rodzaj i wartość utraconego mienia wynika, że obok ujawnionego zniszczenia automatu stwierdziła brak utargu w sejfie, aparatu fotograficznego oraz brak bilonu pochodzącego z wnętrza zniszczonego automatu. Nie doszukał się Sąd powodów, dla których świadek K. zeznawać miałaby kłamliwie, bezpodstawnie obciążając odpowiedzialnością oskarżonego. Wymieniona wskazywała na rodzaj doznanego szkody i jej wysokość jeszcze zanim oskarżony znalazł się w kręgu zainteresowania organów ścigania w związku z tym zdarzeniem. Nie sposób więc twierdzić, że składa zeznania takiej, a nie innej treści wobec ewentualnie żywej urazy do oskarżonego. Cechujące się szczegółowością, wewnętrzną spójnością zeznania A. K. (1) korespondują z protokołami oględzin miejsca zdarzenia, dokumentacją fotograficzną, ekspertyzą, oświadczeniem o włamaniu, a także zeznaniami serwisanta – D. H., który okresowo przyjeżdżał do baru celem otwarcia automatu i poboru zgromadzonych środków pieniężnych. Świadek ten opisuje powstałe w automacie uszkodzenia, ale także braki bilonu stwierdzone po przeglądnięciu wnętrza maszyny w określonej ściśle kwocie. Rodzaj uszkodzenia jednoznacznie wskazywał przy tym, że sprawca podejmował działania zmierzające do uzyskania monet z wnętrza automatu.

Udowodniony został także fakt posiadania przez K. M. w krótkim po zdarzeniu czasie gotówki w postaci dużej ilości bilonu 5 zł (odpowiadającemu więc temu, jaki znajduje się we wnętrzu automatów do gry o niskich wygranych). Wynika powyższy fakt z zeznań świadków, którzy uczestniczyli w organizowanym kilka dni później spotkaniu grillowym na terenie pobliskiego Wlenia. W szczególności zeznali na powyższą okoliczność A. G., P. G., R. M. i D. W.. Zeznania wymienionych osób z toku postępowania przygotowawczego są zborne, wzajemnie się uzupełniają, stąd Sąd dał im wiarę w całości. Na etapie rozprawy głównej P. G. i R. M. nie zeznali na powyższą okoliczność kategorycznie, co zdaniem Sądu wynika zarówno z upływu czasu, jak i chęci utrzymania lojalnościowej postawy wobec oskarżonego kolegi. Z tych też względów Sąd w części zeznaniom tym wiary odmówił.

Nie przydatne okazały się zeznania M. K. , która nie była zorientowana w okolicznościach istotnych dla sprawy.

Reasumując, złożone na etapie śledztwa zeznania tworzą pewną, logiczną całość i dowodzą posiadania przez oskarżonego bilonu 5zł. Wysokość bilonu skradzionego z wnętrza automatu wynosi 2998zł, co udokumentowane zostało niekwestionowanym przez strony oświadczeniem o włamaniu i co dokładnie przedstawił Sądowi zeznający D. H..

Te okoliczności wskazują na uzyskanie bilonu przez oskarżonego w sposób precyzyjnie i logicznie wynikający z protokołu oględzin i zeznań świadków H. i K.- tj. wskutek dokonania kradzieży z włamaniem i zniszczenia automatu w przedmiotowym lokalu.

Szkoda powstała po stronie A. K. (1) jest natomiast udowodniona jej wiarygodnymi zeznaniami. Dla wykazania powstania straty nie jest konieczne ustalenie, co z tak pozyskany mieniem sprawca następnie uczynił. Trudno poza tym przyjąć, by A. K. (1) nie ponosząc strat podejmowała osobiste działania zmierzające do ujawnienia sprawców kradzieży z włamaniem , skoro straty dotyczące automatu powstały nie po jej stronie, ale firmy (...) Sp. z o.o. w W.. Świadczenie przy tym zeznający na okoliczność posiadania przez oskarżonego bilonu, wskazują również na posiadany aparat fotograficzny.

Podana przez A. K. (1) wartość skradzionego aparatu fotograficznego odpowiada ówczesnym cenom rynkowym tego rodzaju sprzętu i tej marki i nie można pominąć, że aparat ten zakupiony został przez pokrzywdzoną jako nowy. Odnośnie zawartości sejfu rzecz wypada, że nie można zarzucić pokrzywdzonej kłamliwości przy określaniu sumy, jaką

straciła, bo przecież gdyby miała zamiar podać wartość strat jakie nie zaistniały, podać mogła sumę o wiele wyższą aniżeli wynikająca każdorazowo z jej zeznań.

Nieosobowe dowody zgromadzone na okoliczność przedmiotowego zdarzenia nie były przez strony w ogóle kwestionowane i Sąd uznał je za w pełni wiarygodne.

W konkluzji Sąd stwierdza, że sprawstwo i wina oskarżonego nie budzą wątpliwości.

Przedmiotowe zachowanie K. M. oceniane w sferze strat poniesionych przez pokrzywdzonych nie ograniczyło się jednak do kradzieży z włamaniem. Wymierną i znaczną szkodę poniosła Spółka (...) w związku z dokonanymi uszkodzeniami automatu, które wobec ich umiejscowienia i rozległości uczyniły automat ten zupełnie niezdatnym do dalszego użytku. Wartość szkód z tego tytułu wyniosła 16.000 zł i jest to wartość znacznie przekraczająca tą, jaka dotyczy kradzieży bilonu z wnętrza maszyny.

Słusznie więc Prokurator zakwalifikował przedmiotowy czyn z art. 279 § 1 k.k. i art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

K. M. czynu powyższego dopuścił się ponadto w warunkach recydywy z art. 64 § 2 k.k. Po odbyciu kary 5 lat pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. , kiedy to opuścił zakład karny w dniu 17 kwietnia 2009r. czynu tego dopuścił w ciągu lat pięciu, bowiem w nocy 24 czerwca 2010r. i jest to czyn enumeratywnie wymieniony w art. 64 § 2 k.k. – czyn kradzieży z włamaniem.

Okoliczności podmiotowo - przedmiotowe leżące w granicach czynu wskazują, że stopień społecznej szkodliwości, o jakim mowa w art. 115 § 2 k.k. jest znaczny. Oskarżony po opuszczeniu zakładu karnego podejmował prace zarobkowe, w tym poza granicami kraju, posiadał więc środki na utrzymanie , toteż popełniając po raz kolejny przestępstwo przeciwko mieniu wykazał się zupełną ignorancją porządku prawnego w realizacji celu bezprawnego osiągnięcia korzyści majątkowych. Cechuje się łatwością w popełnieniu przestępstw. Popełniając czyn nadużył zaufania, jakim obdarzyła go znana mu osobiście pokrzywdzona pozwalając na korzystanie z pomieszczeń niedostępnych dla konsumentów. Włamanie do lokalu, ukierunkowane było nie tylko na uzyskanie mienia, ale i zniszczenie automatu. Wyrządzona szkoda w jakimkolwiek stopniu nie została zniwelowana.

Za okoliczności obciążające wymiar kary Sąd przyjął zaplanowany sposób działania, poczynione w tym zakresie przygotowanie okna do jego wypchnięcia celem ułatwienia dostania się do środka, uprzednia karalność za przestępstwa przeciwko mieniu oraz popełnienie czynu w okresie próby wyznaczonym w ramach warunkowego przedterminowego zwolnienia. Nie jest to przy tym jedyny czyn popełniony w okresie próby, bowiem K. M. był nadto karany według przepisów ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i za przestępstwo rozboju. Brak w działaniu oskarżonego przypadkowości, było to działanie przemyślane.

Za okoliczność łagodzącą Sąd przyjął przyznanie się oskarżonego do włamania i zniszczenia automatu. Wprawdzie w ostatnim słowie oskarżony wyraził żal z powodu swego zachowania, lecz zdaniem Sądu jest to postawa wymuszona trudną sytuacją procesową, ukierunkowana na złagodzenie kary związanej z brakiem argumentów, by podważyć wymowny w tym zakresie dowód z opinii z zakresu biologii niezbitcie wskazujący na zabezpieczonej ślady krwawe w wewnętrznej części zniszczonego automatu właśnie przez oskarżonego. Ponadto oskarżony, choć przyznał się do zniszczenia automatu to przez okres 4 lat nie podjął działań zmierzających do zniwelowania skutków swego przestępczego działania, podejmując nadto ucieczkę.

Wobec powyższych okoliczności i w oparciu o dyrektywy wymiaru kary z art. 53 § 1 i 2 k.k. , a także uwzględniając konsekwencje wynikające z art. 64 § 2 k.k. Sąd wymierzył K. M. karę 3 lat pozbawienia wolności, a więc w dolnych granicach ustawowego zagrożenia.

Oskarżony jest sprawcą notorycznie łamiącym porządek prawny, czerpiącym z przestępczości korzyści majątkowe, nie wyciąga z poprzednich skazań i faktu odbywania kar izolacyjnych żadnych wniosków na przyszłość, które pozwalać by mogły , na przyjęcie choćby przypuszczenia, że w przyszłości będzie żył zgodnie z normami prawnymi

i społecznymi. Rzeczą tej sankcji, dla realizacji cechy sprawiedliwości jest nie tylko ukierunkowanie zachowania oskarżonego tak, by więcej w kolizję z prawem nie wchodził, ale także spełnienie celów represyjnych. Kara bezwzględnie pozbawienia wolności w takim wymiarze jest sprawiedliwą odpłatą za popełnienie przestępstwa. Cele wychowawcze, resocjalizacyjne wobec K. M. zyskują znaczenie drugorzędne, bowiem muszą ustąpić celom represyjnym, eliminacyjnym, obliczonym na zabezpieczenie społeczeństwa przed osobą oskarżonego.

Zważywszy, że oskarżony nie posiada źródła dochodu, jest pozbawiony wolności w innej sprawie, Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił go w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Nie doszukał się Sąd jednak w materiale dowodowym wystarczających podstaw do przypisania oskarżonemu drugiego z zarzucanych czynów i w tym zakresie wyrok wobec zasady zawartej w art. 5 § 2 k.p.k. przybrał postać niewinniającą. Żaden ze świadków: zarówno pokrzywdzona A. K. (2), jej matka M. S., Ł. M., który jako pierwszy spostrzegł wybitą szybę w drzwiach, nie widzieli sprawcy kradzieży z włamaniem. W przypadku tego zarzutu brak było nadto opinii, która w sposób jednoznaczny, jak było to możliwe w odniesieniu do pierwszego zarzutu, dowiodłaby obecności oskarżonego na miejscu zdarzenia i jego sprawczego zachowania. Brak dowodu przeciwnego, który skutecznie obalaby przyjętą przez oskarżonego linię obrony, iż ślady pozostawił na szybie w drzwiach wskutek ich zamykania krótko przed zdarzeniem, kiedy to przebywał w lokalu grając.

Wskutek podjętych bezpośrednio nazajutrz działań Policji zdjęto z kawałka wybitej szyby w drzwiach ślady linii papilarnych, które to jak się nastąpienie okazało należą do oskarżonego M.. Umieszczenie na kawałku zbitego szkła odcisków czterech palców dłoni prawej na wewnętrznej stronie szyby (co było łatwe do ustalenia wobec oklejenia szyby od zewnątrz folią perforowaną) nie dowodzą w sposób przekonujący, wbrew stanowisku Prokuratora, że ślady te powstały w chwili wyciągania przez sprawcę elementów szyby w krawędziach otworu. Równie dobrze ślad ten mógł pozostawić oskarżony-jak sam twierdzi podczas pobytu w tejże kafejce internetowej 2 dni przed zdarzeniem podczas przemykania, czy zamykania drzwi wejściowych. Daje się to uzasadnić z logicznego punktu widzenia, skoro drzwi otwierały się do wnętrza lokalu. Zarówno przesłuchany w toku rozprawy dokonujący zabezpieczenia ujawnionych śladów technik kryminalistyki W. O., a dalej przesłuchany w toku rozprawy biegły z zakresu daktyloskopii B. J. wskazali, że jest to ślad świeży mający ok. 2-3 dni. Biegły opiniował, że jest to ślad powstały wskutek statycznego przyłożenia wskazujący na możliwość jego pozostawienia właśnie wskutek dociśnięcia szyby w trakcie zamykania drzwi, a niekoniecznie w trakcie wyciągania jej kawałków bezpośrednio po wybiciu. Brak przy tym w dowodach odcisku kciuka, który przy wyciąganiu odłamka szyby zostałby pozostawiony po jej drugiej stronie. Biegły w tym zakresie wskazał trafnie, że albo pozostawiony nie został ujawniony wobec trudnego podłoża (folii perforacyjnej) do zdejmowania tego rodzaju śladów albo nie został pozostawiony. Przy takiej konkluzji biegłego nie sposób wywieść, że to oskarżony dokonał wybicia szyby i wyciągnięcia jej odłamków celem przedostania się do wnętrza lokalu.

Przy istotnej wątpliwości wskazanej powyżej bez istotnego znaczenia orzeczniczego pozostawała kwestia realnych możliwości przedostania się oskarżonego do lokalu przez otwór w drzwiach o rozmiarach 30 cm na 30 cm. Jakkolwiek porównanie rozmiarów otworu powstałego w drzwiach z sylwetką oskarżonego z toku rozprawy, a i przede wszystkim z roku 2010, która była opisywana jako zbliżona do obecnej, bądź bardziej masywna i którą to oskarżony przedstawił dołączając do akt swoje zdjęcie, wskazuje na trudność w pokonaniu tego rodzaju przeszkody, to w istocie biorąc pod uwagę sprawność fizyczną, spryt i odwołując się do tego rodzaju zdarzeń rozpoznawanych przez Sad w innych sprawach o przestępstwa przeciwko mieniu nie sposób kategorycznie wykluczyć, że przez taki otwór oskarżony nie przedostałby się do lokalu.

Nie tracił Sąd z pola widzenia zeznań A. K. (2), która zaprzeczała, aby oskarżony-jak podaje był obecny w lokalu krótko przed zdarzeniem (i aby mógł wówczas postawić odciski nie pozostające w bezpośrednim związku z przestępstwem). Analiza kolejnych zeznań tego świadka wskazuje jednak na niekonsekwencję w podawaniu organom przesłuchującym danych co do osób, które odwiedzały kafejkę internetową krótko przed zdarzeniem. Raz A. K. (2) twierdzi, że w lokalu przebywało kilka osób, których nazwisk nie zna i którzy nie byli z L. (k. 16 akt), w trakcie przesłuchania w dniu 08.11.2010r. nie pamiętała, kto mógł być w lokalu (k. 37 akt), zaś dwa dni później przypomnieć sobie miała, że była jedna osoba i nie był nią oskarżony. Przy takiej chwiejności nie sposób przesłuchiwanej A. K. (2) w toku rozprawy

po prawie czterech latach od zdarzenia dać wiarę, że pewną jest, że krótko przed włamaniem do lokalu oskarżonego w nim nie było. W tym zakresie Sąd zeznaniom świadka K. z etapu rozprawy wiary odmówił. Zeznania M. S., Ł. M. okazały się wobec ograniczonych wiadomości świadków nie przydatne dla czynienia ustaleń faktycznych.

Reasumując, nie doszukał się Sąd dowód, które obalałyby skutecznie linię obrony oskarżonego, toteż mając na względzie zasadę wyrażoną w art. 5 § 2 k.p.k. nie dające się rozstrzygnąć wątpliwości przyjął na korzyść oskarżonego dając jednocześnie wiarę świadkowi R. D. .

O kosztach w tej części Sąd orzekł o zasadę procesową wyrażoną w art. 632 pkt 2 k.p.k.

Wynagrodzenie przysługujące obrońcy udzielonemu z urzędu przyznał Sąd od Skarbu Państwa na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze.